

[Mimi Jakobsen]

sige, om ministeren finder, at disse læseplaner falder inden for eller uden for denne formålsparagraf, som jo skal overholdes.

Hvad angår eksamen, har det naturligvis glædet mange af os, at man nu vil sætte ind med en stramning af opgaverne i regning. Men det er med noget blandede følelser, jeg læser, at man til gengæld vil gøre prøverne i dansk, især de skriftlige prøver, noget nemmere. Jeg har ikke fantasi til at forestille mig, hvordan man kan gøre en skriftlig prøve lettere, en prøve, der består i, at eleven skal indsætte nogle enkeltord i en dikteret tekst, som bagefter må slås efter i en ordbog, og hvor alle tegn er sat på forhånd. Det har jeg ikke fantasi til at forestille mig, og jeg vil ikke engang sige, at jeg glæder mig til at se resultatet. Hr. Bertel Haarder udtalte, at man nu vil tage fat på en anden måde. Jeg håber, det går i den rigtige retning.

Hele problemet med hensyn til eksamen og de to niveauer, som mødes til den samme eksamen, betyder selvfølgelig også, at man skubber til vognen med samlæsning, altså med indførelse af § 8, stk. 3, som vel efterhånden bliver det normale.

Jeg tror, det er en misforståelse, jeg tror, at mange elever netop på grund af den vægt, der er lagt på den sociale tilpasning, føler, at man i dag faktisk ikke kan være bekendt at vælge udvidet kursus, for det er der jo nogle, der ikke kan, og dem er det synd for. Derfor er man solidarisk, og så siger man ja til samlæsning. Jeg er også bange for, at det er præcis de samme elever, som vil udtale, at det faglige niveau bliver sænket, at de beklager det, og at de nu vil have mere undervisning og vil have karakterer og prøver. Jeg tror, man sammenblander disse ting på en meget uheldig måde.

Jeg har allerede været lidt inde på spørgsmålet om latinundervisningens svækkelse i forhold til historie. Jeg lægger ikke megen vægt på den styrkelse, der sker af historie, ud fra de grunde, jeg har givet, og jeg finder det absolut katastrofalt og helt uforståeligt, at man nu vil slagte latin. Jeg ser ikke alene på latin som et spørgsmål om sprogkundskab – det er en meget vigtig islæt i latinundervisningen – eller om den kulturelle og historiske islæt – der også er meget vigtig – men jeg ser sandelig også på latin som et af de sidste krav, vi stillede til en gymnasieadgang.

Jeg mener, det, man er i gang med, er fantastisk farligt. For hvad skal vi med alle de elever, der søger gymnasiet? Jeg kan ikke se, man kan blive ved med at turde lade dem komme ind. Der sker naturligvis én af to ting med den større tilgang af elever: enten at man er nødt til at sænke niveauet – og det fatter jeg ikke man tør – eller at vi får nogle uhyggelig store frasorteringer i gymnasiet, og hvem er interesseret i det? Jeg fatter ikke disse bestræbelser. Jeg synes, det er en mærkværdig dobbeltholdning, det her med, at »det er ikke finere med bøger, men alligevel«. Jeg tror, man i stedet for skulle satse meget, meget mere på de praktiske fag og lade være med at gøre det så attraktivt med gymnasier og forsøge at få lodset så mange ind som overhovedet muligt.

Et andet problem, vi støder på, når man bevæger sig i den ende af skoleforløbet, er spørgsmålet om 10. klasse. Hvad vil vi egentlig med 10. klasse? Vi bliver i CD mere og mere overbeviste om, at der må gøres noget ved 10. klasse. Dels er der problemerne med skoletræthed, dels er der det problem, at vi faktisk ikke fagligt har ret meget at tilbyde de elever, der forbliver i 10. klasse. Man bruger stort set 10. klasse som en modenheds- og en opbevaringsanstalt, og spørgsmålet er bare, om den kunne gøres til noget mere eller til noget andet, og det tror jeg den kan.

Det er således, så vidt jeg har hørt – og jeg vil bede ministeren bekræfte eller afkræfte det – at når man f. eks. i 10. klasse vælger et valgfrit fag som regning og matematik, er det det samme pensum, man skal igennem, som man havde i 9. klasse på grundkursus. Så spørger jeg bare: hvad er meningen med at lade disse elever vælge regning og matematik i 10. klasse, når de kommer op i om ikke præcis de samme opgaver, så præcis samme type opgaver efter 10. klasse? Jeg forstår ikke meningen med det mere.

Vi har tidligere været inde på tanken om, at man i 10. klasse, hvis den skal bevares, kunne tilbyde nogle grundlæggende fag, lad os sige nogle timer om ugen i dansk, nogle timer om ugen i regning, eller hvad det nu kan være, og at man så herudover simpelt hen sendte de unge, der vælger at blive i 10. klasse, ud i erhvervslivet på en eller anden måde. Jeg ved, det er svært. Jeg ved også, at ungdomsarbejdsløsheden gør det til et problem, men jeg tror, man er nødt til at gøre